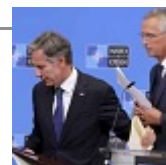

Evropská perspektiva

Podle francouzského ekonoma Jacquese Sapira se EU čím dál víc podobá Výmarské republice, ekonom to dokládá vyčerpávající analýzou. V ekonomických parametrech to může být pravda, ale přece jenom jakýsi rozdíl, futr máme málo kvalitní, ale i lidem na podpoře hrozí obezita. Určitě z potravinového a duchovního sajrajtu máme víc rakovin a alzheimců, ale z povrchnější pohledu je to snesitelnější než smrt hladem ve Výmarské republice. EU se spíš podobá šťastnému Rakousku, po vestfálském míru mu tři sta let dějiny přály, rukovalo se do válek proti Turkovi a Napoleonovi, ale jak víme z lidovým písní, tak zlé to zase nebylo. Felix Austria dějiny přály, ale najednou, a téměř nikdo tomu nevěřil, to skončilo. Jsou signály, že podobné osudové chvíli čelíme dnes.

Rakousko ztratilo vůli k pokračování, podobně EU je dnes politickým monstrem bez vůle, důvodem vzniku EU bylo ustavení politické a ekonomické entity, která by aspirovala na roli světově velmoci. Covid a ukrajinská válka nám naopak odhalily, že se nacházíme ve stádiu totální rezignace na podstatnější roli ve světové politické hře. Evropa se stala bojištěm, kde se zhmotňuje americko-ruská geopolitická rivalita. Americké intriky vedly ke zborcení architektury evropské bezpečnosti na níž by logicky muselo participovat i Rusko. Rusko se rozhodlo vojensky intervenovat, aby neutralizovalo Ukrajinu a podpořilo nároky neuznaných donbaských republik a dosáhlo bezpečnosti pro Krym. S tragickým důsledkem eskalace americko-ruského soupeření ve všech sférách, daleko mimo válečná pole. Konflikt vyjevil geopolitickou realitu v plné síle, Evropa je v ukrajinské hře pouze pěšákem na americké šachovnici. V

Politico (viz) se dočteme, že američtí generálové už kalkulují s porážkou Ruska a dozvíme se, co bude. Po středečním zasedání kontaktní skupiny aliance řekl generál Mark Milley, že NATO hodlá proměnit Ukrajinu přímo v letadlovou loď. Budeme financovat desetiletou obnovu ukrajinského zbrojního průmyslu a vytrénuje se armáda. Z Ukrajiny se má stát velmi efektivní člen NATO i bez formálního členství. V této optice se čím dál víc vyjevuje, že Rusům nezůstává než poslední možnost, atomové zbraně.

"Vyšší" americké zájmy samozřejmě nezohledňují fakt, že evropskému pěšákovi může být velmi rychle sřata hlava, jakoby kromě zajímavých výletních destinací, Evropa už nic jiného nenabízela. Údělem Evropské unie je proměna v přímý appendix NATO. Zažíváme rychlou a efektivní nato-izaci pronikající do všech sfér života, některé aspekty tohoto procesu nám unikají do té míry, že je chápeme jako normální. Je přece vrcholně perverzní, když Lipavský zakáže od 25. října všem Rusům přístup na naše území, jak jsme se dověděli z tisku. Kdyby něco takového provedl Chňoupek Američanům, když vtrhli do Grenady, považovali bychom to za abnormální, zdálo by se, že spáchal zločin zneužití pravomocí, a dnes? Rusům se stane tabu pár desítek tisíc kilometrů čtverečních, ale Čechovi několik milionů kilometrů.

Geopolitický analytik Giuseppe Gagliano píše v Il Sussidario, USA se musí velmi rychle na Ukrajině s Ruskem vypořádat, aby se mohly koncentrovat na hlavní problém, na Čínu. Je jasné, že Amerika nemůže bojovat na dvou frontách, navíc s nebezpečím, že by mohlo dojít k začlenění Ruska do Evropy, americká imperialistická hegemonie by přestala existovat. Američanům se celkem snadno podařilo udělat z Ruska nepřítel celého atlantického světa, a tím si upevnily pozici v NATO. Za každou cenu eliminovat sblížení Ruska s Evropou a vyloučit možnost mírového urovnání ukrajinského konfliktu. Masívní dodávky zbraní a technologie Ukrajině nastolily stav nové studené války.

Konflikt a ideologické sjednocení pod americkou standardou na čas zastavily rozkladné tendence v EU samotné. Je patrné, že vize

porážky a oslabení Ruska je v očích evropskounijních centrál velmi zajímavá a jeví se dosažitelnou, stojí za to obětovat této vizi studenou zimu i inflaci. Ovšem v Německu, Francii a obzvlášť v dnešní Itálii jsou silné politické tendence, které nekalkulují s porážkou Ruska, řešení nemůže být vojenské, ale půjde cestou koncesí Rusku. Jedině touto cestou si může Evropa obnovit původní aspirace geopolitické významnosti, kolaps Ruska ve vizích amerických hegemonů by znamenal civilizační katastrofu, na prvním místě pro Evropu samotnou.